

dującą rolę lecz duch. A ten duch; mamy odwagę to powiedzieć. — jest wielki i odważny.

Da Bóg, że rozpali się on wiel-

kim płomieniem, a w żarze jego wypali się wszelkie uprzedzenie do Chrystusa.

Ks. Stanisław Gafgka.

Ruch rekolekcyjny w Diecezji Częstochowskiej.

Odkąd datuje się na ziemiach obecnej diecezji częstochowskiej ruch rekolekcyjny, zwłaszcza w postaci rekolekcji zamkniętych, tego dokładnie określić nie można. Niewątpliwie oddawna poszczególne parafie urządzały u siebie takie ścisłe ćwiczenia duchowne, nikt jednak odbytych seryjnie nie notował. Zresztą nawet po utworzeniu odrębnej diecezji w r. 1925/26 nie odrazu sprawa propagandy rekolekcji na szerszą skalę stała się aktualną.

Można jednak stwierdzić, że pionierami ruchu rekolekcyjnego w naszej diecezji stały się oba Katolickie Stowarzyszenia Młodzieży (wówczas Związki), które, jako najwcześniej zorganizowane

— najwcześniej też wprowadziły rekolekcje do swych programów, jako skuteczny czynnik wyrobienia wewnętrznego swych członków.

Odbywały się te pierwsze serie rekolekcyjne bądź to w Wieluniu w klasztorze Ks. Ks. Misjonarzy, bądź też w Leśniowie, miejscu letniskowem diecezjalnego seminarjum duchownego. Liczba jednak uczestników w rekolekcjach zbyt wielką nie była. Jest to zresztą zrozumiałe, gdy się zważy, że rekolekcje stanowiły dla wielu zupełną nowość, względem której odnoszono się z dużą rezerwą.

W r. 1932 odbyła się pierwsza seria rekolekcji zamkniętych dla

DOM REKOLEKCYJNY
OO. Jezuitów
w CZĘSTOCHOWIE